Nr. 1. 13 Studnia 1923 h. Hod VII.

KRYNICA

TYDNIOWAJA

SIALANSKAJĄ HAZETA

Adres Redakcyi i Administracyi
WILNIA, SUBAČ 2.

„Krynica“ kaštuječ: na hod 10000
asobny numar 200 m

Lietuvos TSR Centr. Biblioteka
109282

č wyhawarywajecca jak polsk. cz, i ras. ч, a š jak sz i ш.

Szlach i meta „Krynicy“.

Na parozie nowaha 1923 h. uznoŭ puskajem u świet, a pradusim u swoj Biełaruski Lud «Krynicu». Hazeta naša nia nowaja. Hety nowy hod heta hod siomy istnawańnia „Krynicy“! Usio naša hramadzianstwa, a taksama i biełaruskaja wioska dobra wiedajuć, što takoje naša hazeta, čaho jana žadaje, jakija jaje apošnija mety. Ale žyćcio naahuł, asabliwaž sapraŭdy pakutnaje žyćcio padziortaj na čašci Biełarusi ŭ ciaž burlić, źmianiajecca, idzieć naŭpierad. A dziela hetaha puściŭšysia ŭ ciarnistuju biełaruskuju padarožu, treba časta i ŭważna pytacca siabie, ci na dobraj my puciawinie, ci nia źbilisia my na biezdarožža, ci šlach naš wiadzie nas da pažadanaj mety.

Dyk musimo jasna skazać, jakaja naša meta i jakim šlacham pojdziem da jaje.

Meta «Krynicy», iak światy ideał, heta Niezaležnaja i niepadzielnaja Biełaruś. Błahi toj žaŭnier, što nia choča być jenerałem, drenny čaławiek toj parabak, što nia dumaje ab zdabyćci sabie ŭłasnaj chaty i ničoha niawart toj narod, jaki nia žywieć nadziejaj dajšci da wolnaha niezaležnaha žyćcia!

Szlach «Krynicy», pa jakim jana dumaje iści da henaj wialikaj mety, paśla dałučeńnia da Polšcy ŭsiej Zachodniaj Biełarusi,—heta poŭnaja abarona prawoŭ biełaruskaha narodu, karystajučysia ŭsimi zakonnymi sposabami ŭ miežach Konstytucyi Polskaj Respubliki. Praŭda, da hetaha času časta pieknyja prawa, źmieščanyja ŭ Konstytuyi, adnosna da nas astawalisia niažywoj literaj, da hetaha času my žywiom u Polšcy na prawach batrakoŭ, ale budziem wieryć, što heta biazpraŭje—dzicia prošłaha, a što hod nowy 1923 dašć mahčymašć trom miljonam biełarusaŭ u“Polskaj Respublicy žyć i raźwiwacca.

Ad. St—wič.

✦✦✦✦

Z SOJMU.

Usich biełaruskich pasłoŭ u Sojmie jość 11 caławiek i dwuch senataraŭ. Pasły: M. Kachanowič, ks. A. Stankiewič, W. Rahula, F. Jaremič, A. Aŭsianik, S. Rak-Michajłoŭski, P. Miatła, S. Baran, U. Kalinoŭski, S. Jakawiuk, B. Taraškiewič. Senatary: W. Bahdanowič i A. Nazareŭski.

Usie našy pasły ŭ Sojmie trymajucca družna zarhanizawaŭšysia ŭ swoj asobny Biełaruski Klub. Staršynia Klubu B. Taraškiewič i dwa zastupniki staršyni: Ks. A. Stankiewič i S. Baran.

Padczas wybaraŭ prezydenta našy pasły pieršy raz hałasawali za Narutowiča. Heta byŭ caławiek duža dobry i jon žadaŭ

† Św. pamiaci Gabryel Narutowič, Prezydent Rzečposp. Polskaj, wybrany 9 hrudnia, zabity 16 grudnia 1922 roku.

służyć usim. Dyk dziela hetaha Niewiadomski jaho zastreliŭ 16-ha śnieżnia 1922 h. Druhi raz našy pasły addali swaje hałasy za ciapierašniaha prezydenta p. St. Wajciechoŭskaha.

Pasły naszy użo damahalisia: zwolnić niawinna aryštawanych i pakarać tych, što niawinnych u turmu sadziać, dać swabodu wučycca u swajej rodnaj škole i šmatčaho inšaha. Sprawy hety buduć razhledžany u chutkim časie.

Sprawy ziamli i spynieńnia kalonizacyi našy pasły jašče zakranuć nie paśpieli.

B

† Ks. A. Astramowicz.

(A. Ziaziula).

Daŭno ŭžo dalacieła da nas sumnaja wiestka z Balszewii ab śmierci Ks. A. Astramowiča, biełaruskaha piaśniara, padpisywajučaha swaje wieršy imianiem A. Ziaziula. Ale nie wieryłasia nam, što słaŭnaha našaha A. Ziaziuli siarod nas užo nia stała. Na žal wieści hety paćwiardzilisia. A. Ziaziula ŭžo druhi hod, jak pakinuŭ hety świet, a razam z im i rodnuju Biełaruś, jakoj składaŭ jon swaje wieršy.

Ks. A. Astramowič pryšoŭ na świet u biednaj sialans'aj chacie ŭ biełaruskaj Nawasiady, Alšanskaj hm. Ašmianskaha paw. Z małych dzion paznaŭ jon biełaruskaje hora, našu dolu i niadolu. Dziela hetaha ščyra i pakachaŭ swajej čutkaj dušoj Biełaruskuju staronku i ŭsiaho siabie dla jaje paświaciŭ.

Ks. A. Astramowič sam praciarabiŭ sabie šlach žyćciowy – zdabyŭšy pačatki nawuki ŭstupiŭ u duchoŭnuju seminaryju ŭ Pietrahradzie. Tam arhanizawaŭ biełarusaŭ klerykaŭ u hurtok i wioŭ siarod ich biełaruskuju pracu.

Staŭšysia ksiandzom A. Astramowič adrazu pawioŭ duža karysnuju pracu siarod biełaruskaha sialanstwa. Pašyraŭ biełaruskuju świadamaść, hawaryŭ časta biełaruskija kazańni. Za heta jaho časta praśledawała duchoŭnaja polskaja ŭłada.

Ks. A. Astramowič, u wolnyja chwili ad pastyrskaj pracy, składaŭ biełaruskija wieršy, ŭ jakich wyjawiŭsia, jak zdolny liryčny paet. Wieršy A. Ziaziuli drukawalisia najboĺš u „Biełarusi", a krychu ŭ „Вольнай Беларусі", „Świetačy", „Krynicy" i ŭ inšych biełaruskich hazetach. Asobny zbornik jaho paezii „z rodnaha zahonu". Znašoŭ wialikuju prychilnaść krytyki.

I woś u čas samaha raźwićcia swaho talentu, ŭ sile wieku ŭ Mahiloŭskaj hub., dzie apošnim časam ks. A. Astramowič byŭ probaščam, zhas paet Andrej Ziaziula.

Śmierć jaho spatkała ŭ červieniu miesiacy 1921 h. U Pietrahradzie ŭ katedry adbyłosia za jaho dušu žałobnaje nabaženstwa, była skazana biełaruskaja pramowa byŭ prysutny najstarejšy biełarus praf. B. Epimach-Szypiła...

Dyk supakoj dušy Twajej, naš Ziaziula rodny! Pucham Tabie Biełaruskaja Mahiloŭskaja ziamielka! Nad mahiłaj Twajej, kožnaj paroj wisnawoju chaj kukuje naša ptuška-ziaziula ab lepšaj doli Biełarusi, ab lepšaj ad tej, na jakuju Ty hladzieŭ i ab jakoj składaŭ swaje wieršy.

Ks. Ad. Stankiewič.

Žadaju sialanam-biełarusam na nowy 1923 h.

1. Kab ziamla nie na słowach, ale sapraŭdy pierajšla ŭ ruki pracoŭnych sialan, čužackaja kalonizacyja kab spyniłasia, i kab pierastali sieč našy lasy. Hetaho ja Wam, braty, žadaju ad dušy, bo biez ziamli i biaz lesu my astaniomsia tolki pry kii i pry torbie, čaho niechaj Boh baronić!

2. Kab tyja biełarusy, što paśla wajny apynulisia ŭ ziamlankach i žywuć biednyja ŭ ziamli, — choć z astatkaŭ niawywiezianaha praz kapitalistaŭ-spekulantaŭ lesu zbudawali sabie chaty i pačali žyć, jak ludzi.

3. Kab hurmam usie, jak adzin, ci Ty biełarus-katalik, ci Ty biełarus-prawasłaŭny, dabiwalisia swajej rodnaj škoły, a dabiŭšysia jaje, kab usie pasłali tudy swaich dzietak. Wiedajmo, što zatym nam tak ciažka i ŭsie kryŭdziać, što my ciomny, a praŭdziwaje światło možna zdabyć tolki ŭ swajej rodnaj škole. Tak užo daŭno skazali wučonyja ludzi.

4. Kab sielanin staŭsia hasdadarom u swajej hminie: kab skončyŭsia ździek nad biełaruskim sialanstwam z boku polskaj administracyi; kab nia čužyncy siadzieli wojtami i pisarami pa wioskach u hminach, ale swaje biełarusy, dobryja, daznanyja ludzi.

5. Kab wypiswali biełaruskuju „Krynicu», źbirali na jaje składki, chto kolki moža, — čytali sami i druhim dawali. Rodnaje słowa kab lubili, bo jano praświačaje i adrodzić dušu našu.

M. Krywičonak.

Szto czuwać na świecie.

Biełarusy u Amerycy.

Jak wiedajem u Ameryku mnoha pawyježdžała našych biełarusaŭ, wot ža ciapier mnohija z ich užo wiedajuć ab siabie, što jany biełarusy, arhanizujucca, čytajuć swaje knižki, swaje hazety. Siarod ich užo pracujuć biełarusy intelihenty. Napryklad u horadzie Grond Rapids duža dobruju začynaje pracu siarod biełarusaŭ wiadomy biełaruski pracaŭnik J. Čarapuk.

Biełaruskija studenty u Prazie.

Dzieła taho, što Palaki stawiać rožnyja pieražkody u nawucy biełarusam u polskim uniwersyteci ŭ Wilni, mnohija biełarusy studenty z Wilenščyny wyjechali na nawuki za hranicu, asobliwaž u Prahu. Pryjechali tudy taksama biełaruskija studenty, z inšych kutkoŭ Biełarusi. Usie našy stndenty u Prasie zarhanizawany u swoj biełaruski hurtok. Usich ich jość u hurtku čaławiek da 50.

Praunaje pryznańnie Litwy.

Rada pasłaŭ wialikich dziaržaŭ pryznała niadaŭna Litwu jak poŭnapraŭnuju dziaržawu. Heta zdareńnie dla Litwy duža ważnaje.

E. Niewiadomski asudžany na śmierć.

E. Niewiadomski zabojca prezydenta Narutowiča zasudžany na śmierć. Prysud maječ być spoŭnieny 25 lutaha miesiaca.

Palaki-kamunisty cisnuć Biełarusaŭ.

Z miensku dachodziać wieści, što adkaznyja pasady u sawieckaj Biełarusi zajmajuć palaki-kamunisty; jakija tam duža praśledujuć biełaruski ruch.

Da nas pišuć.

Nijakaha ratunku!

WAUKAWYSK. Ciažka žywiecca biełarusam u wa ŭsim Waŭkawyskim pawiecie. Adhetul duža mnoha wyjaždžała ŭ Rasieju. Ciapier pawaročalisia i časta zamiest rodnych wiosak paznachodzili tolki pustyja miascy, parosšyja wysokaj trawoj. Žywuć ciapier ludcy našy, jak kraty, zaryŭšysia ŭ ziamlanki. Chwaroby šyracca. Narod mreć, jak muchi. Ab rodnaj škole niama i hutarki, jość bezrabotnyja biełaruskija wučyciali. Tutejšaja ŭłada ab nas nie kłapacicca aničoha. Žywi, jak chočaš; choć žywy, ŭ mahiłu leź. Žnikul nijakaha ratunku. Adna nadzieja na našych biełaruskich pasłoŭ u Sojmie; moža jany zakinuć u Waršawie za nas dobraje słowa.

Sakun.

HORADNIA. Choć i ciśnie nas administracyja biazlitosna, ale niejak žywiom. Duch biełaruski jość. Stajać tut dwa pałki žaŭnieraŭ, ź jakich najbolš biełarusaŭ. Žadajuć jany pačytać swaju hazetku, swaju knižku, dy niedachwat hetaha.

Dziciačy naš prytułak ledź žywie. Biednyja biełaruskija dzietki cierpiać i hoład i choład. Usich ich u prytułku da sotni duš.

Jość u nas i biełaruskaja škoła. Usiož jość znak, što žywiom. Zdajecca ŭ chutkim časie maječ adčynicca išče adna.

Apošnim časam prewasłaŭnyja biełarusy duža niespakojny s pryčyny zahadu ułady archireju Władzimiru wyjechać z Horadni na Wałyń. Ci nie za mnoha ŭžo umiešwacca świeckaja ŭłada, dy ŭ carkoŭnyja sprawy? Niadaŭna wywiaźli archireja Wileńskaha, a ciapier uzialisia za Hrodzienskaha.

Haradzieniec.

Heta zawiecca „praświeta"!

Da čaho dachodzić ždziek nad biełarusami polskaj administracji, dyk až strach pisać. Da nas adusiul dachodziać wieści, što biełarusy žadajuć swajej rodnaj škoły i što miascowyja školnyia inspektary našych škoł uściaž nie dazwalajuć. Naprykład u Wałožynskim paw. ŭ wioscy Zaprudździe i ŭ inšych bolšych wioskach jość až pa nie-

kulki polskich wučycielak, jakija majuć zwyčajna tolki pa niekulki wučniaŭ, bo narod žadaje školy biełaruskaj i ŭ polskuju dziaciej nia puščajeć. Taksama jość u paw. Dziśnienskim, Bielskim i inš. Cikawaść, što ab hetym dumaje školnaja wyšejšaja načalstwa jak kuratar, ministr. Niaŭžož jany dumajuć, što takoje pałažeńnie ŭ nas z narodnaj praświętaj duža mudraje?!

Usiudy żywiom.

ŁUKONICA, Słonimskaha paw. U Słonimskim pawiecie nowość niebywałaja. U parachwii Łukonica ksiądz haworyć nawuki pa biełarusku. Daŭno tut ludzi hetaha čakali, a nawiet niekatoryja pytalisia. Nawuki narod achwotna słuchaje, a niekatoryja dyk prosta haworać: «Naš ksiądz haworyć u kaściele pa ludzku!" U našaj staronce biełaruskija nawuki usiudy patrebny, bo my tut usie biełarusy Ksiandzy pawinny wieru światuju dawać ludziam u mowie našaj, rodnaj, biełaruskaj. Naša mowa choć prostaja, ale dla nas jana najmilejšaj, my z jaje zžylisia i jaje lubim.

Nia stydajciesia, ksiandzočki, hawaryć da ludziej pa ludzku.

Wincuk z pad Hrodny.

Nia mohuć supakoicca.

ŻODZISZKI, Świancianskaha paw. Choć ad času wybaraŭ prajšło užo niekulki miesiacaŭ, a naša palicyja nia moža ich zabycca. Jany dobra pomniać tych, chto stajaŭ za nas, za—swoj biełaruski Nr 16 i ciapier strašać ich, jak mohuć. Naprykład našamu susiedu J. Łukjanowiču nie dajuć supakoju,—ŭsi dapytywajuć, čamu ahitawaŭ za biełaruski numar. Mnie zdajecca, što para byłob užo supakoić našu palicyju, kali jana sama nie supakoicca, a lezieć nie ŭ swajo. Mnie zdajecca, što Łukjanowič pawinien ab hetym pažalicca wyšej, a za jaho peŭna ustupiacca i pasły našy.

Žodzišny.

Kupiec i wouk.

(Bajka).

Praz les da chaty, z ważnaj minaj
Kupiec chutranych skur išoŭ
I dajedaŭšaha lisicu
Waŭka schudałaha znajšoŭ.
Nia žal było kupcu lisicy,
Szto woŭk na biednuju napaŭ,
Na liśsiu haliŭsia jon skuru,
Jakoj na rynku handlawaŭ.
Waŭku haworyć: „Szto ty zrabiŭ?
Tabie jak serca nie balić?—
Zhubiŭ niawinnuju žywiołu,—
Jana-ž taksa chočać žyć!
Nu, chaj by zjeŭ adno ŭžo miasa,
Z niesčasnaj skuru ž na što psuć?
Z jaje ludziam było-b što niebudź
Zimoj na plečy apranuć.
Kali-b nia wopratka pa modzie
Dyk mufta, ci kaŭnier by byŭ
Abo naprykład...—„Ech, ŭžo hodzi"!
Kupca tut woŭk pierapyniŭ.
„Tabie na ŭmie adny raskošy,
Żyćcia-ž żywioliny nie žal;
Szto zjeŭ ja skuru z haładoŭki,
Ty ŭ hetym widziš niemoral?
A sam našto za skury skuru
Dziareš biaz litaści z ludziej
Hałodnych časta i biazdolnych,
Szto cierpiac hora balučej.»
Tut skončyŭ woŭk, z pahardaj hlanuŭ,
Pačaŭ achwiaru dajedać
Kupiec pajšoŭ swajej darohaj,
Ludziej nia kinuŭ abdzirać.

* * *

K takomu, što ŭ błahich prywyčkach
Zahraźnić až na samym dnie,
Ni styd, ni hańba nie prystanieć
Padobna, jak haroch k ścianie.

A. Hryniewič.

Z Wilni.

Na Baćkaŭščynu. Polskaja ŭłada letaś pazakrywała našy školy, a wučycialoŭ pawysyłała u Krakoŭ „wučycca". Meta hetaj krakoŭskaj nawuki (kazaŭby ŭ Wilni, ci ŭ Wałożynie, dyk niamožna i wučycca!) była z białoruskich wučycialoŭ zrabić pol-

skich. Tak było sapraŭdy. Užo henyja „nawuki“ skończylisia. Wučycialoŭ chacieli pasłać abo ŭ Halićynu, kab polščyli ukraincaŭ, abo samuju Polšč. Adnak duša biełaruskaja ŭ kursantaŭ nie dazwoliła na heta. Jany zažadali dla siabie rašuča biełaruskaj škoły, jany pažadali pajści ŭ swoj narod, pajści na Baćkaŭščynu Sława Wam!

Biełarus biskupam. Apošnim časam polskija hazety niekulki razoŭ padawali wiestku, što biskupam - sufrahanam ŭ Wilni majeć być ks. dr. praf. F. Abrantowič, byŭšy rektor Mienskaj Duchownaj Seminarji, pa narodnaści biełarus. Tyjaž hazety sprawili z hetaj pryčyny hwałt, dy daremna, bo kab henyja čutki spoŭnilisia, dyk heta tolki paćwierdziłab toje, što choć Rym i daloka, ale umieje być sprawiadliwym. Treba wiedać, što ŭ wilenskaj dyecezii najbolš jość katalikoŭ biełarusoŭ, tady iduć litoŭcy, a palaki zajmajuć pa liku apošniaje miesca.

Narada pasłoŭ. 30-ha prošłaha miesiaca ŭ Biełaruskim Klubie adbyłasia narada pasłoŭ — biełorusaŭ, na jakoj byli prysutnyja pradstaŭniki i z wiosak. Abhawarywalisia pradusim sprawy arhanizacyjnyja.

Biełaruskaje nabažeństwa. U niadzielu 14-ha studnia paśla pierarywy z pryčyny wyjazdu wučniaŭ na światy; biełaruskaje nabaženstwa uznoŭ pačniecca u kaścieli św. Mikałja u 10 hadz. ranicy. Pad kaniec nabaženstwa zaŭsiody bywaje biełaruskaje kazańnie.

Iznou turbujuć. Litoŭski kamitet atrymaŭ ad ułady zahad, kab budynak, dzie ciapier litoŭski dziciačy prytułak byŭ ačyščany da 1-ha krasawika h. h. Što za pryčyny hetaha pastupku i ci dajuć litoŭskim dzieciam-sirotam iznoŭ budynak—pakul što nia wiedajem.

NASZA WYDAWIECTWA u 1922 h.

Kožny žywy i zdarowy narod zaŭsiody idzie napierad, zaŭsiody palepšaje swajo žyćcio. Žywučaść-ža jaho i postup pradusim wyjaŭlajecca ŭ knižcy. My, biełarusy ŭ Polščy, praŭda, choć nia možam susim swabodna razwicca, ale ŭsioždyki za minuły hod dali znaki ab sabie žyćcia, wydajučy cełу rad duža dla nas patrebnych knižok. Woś jany:

„Niadzielašnija nawuki i Ewanhielii“ — Ks. Dr. I. Bobiča, wydańnie „Krynicy“ pad redakcyjaj Ks. A. Stankiewiča (try čašci).

Knižki dla škoł:

„Fizyka“ — A. Trepki.

„Suświetnaja Historyja“ (nowaja)—Osterlofa i Szulca, pierakład A. Smoliča.

„Alhiebra“ II č.—Kisielowa, pierakład A. Łuckiewiča.

„Chrystomacija Biełaruskaj Literatury“ — M. Hareckaha.

Knižki dla predstaŭleńnia:

„Surdut i siarmiaha“, ś polskaha pierakłaŭ O. Abramowič.

„Ptuška ščaścia“—Fr. Alachnowiča.

„Szczaśliwy muž“— Fr. Alachnowiča.

„Doświtki“—L. Rodziewiča.

„Niaskončanaja Drama“ — Fr. Alachnowiča.

Praŭda, musim pryznacca, što nadrukawali my knižak duža niamnoha. Ale heta nia dziela niedachwatu sił, ale dziela našaj biednaści. U Biełaruskim Wydawieckim T-wie jość mnoha čaho dobraha napisana, dy niama za što drukawać. Spadziajomsia, što sioletni 1923 h. budzie dla našaha wydawiectwa ščaśliwiejšy.

M. D.

NASZY STRATY u 1922 h.

24 lutaha pamior u Wilni stary biełaruski piśmiennik Antoni Lawicki (Jadwihin Š).

Wiasnoj u Miensku pamior ad suchot stary biełaruski pracaŭnik A. Burbis.

Taksama wiasnoj u tymža Miensku

pamiorad razrywu serca K. Ciareščanka, wiadomy biearuski dziejač.

U wosień u wioscy Szastaki, Turhielskaj hm. Wilenskaha paw. pamior sielanin K. Falkiewič stary biełaruski pracaŭnik.

Taksama adyšli ad nas u wiečnaść u Wilni Marja Kimont, złažyŭšaja muzyka da opery „Žaloty" našaha pieśniara XIX-ha stalećcia Dunina Ma cinkiewiča, Stanisława Bujło zahadčyca biełaruskaha prytułku u Horadni. Hanna Hareckaja ŭ Maskwie, biełaruskaja studentka, pieršaja pačaŭšaja biełaruskuju pracu u Mścisłaŭli.

Važniejšyja dla nas palitycznyja zdareńni u 1922h.

Mnoha čaho zdarylasia u minułym hodzie, ab čym kožny biełarus pawinien wiedać. Ale prypomnim tut zdareńni dla nas važniejšyja.

Pamiž 19 i 23 studnia Polskaja ŭłada tak zwanaj „Siarednia Litwy" zahadała traści ŭsie našy ustanowy i aryštowywać našych i litoŭskich dziejačoŭ, a z 4 ha na 5 ha lutaha pa zahadu tej-ža ŭłady aryštawanyja biaz sudu byli wykinuty ŭ Litwu. Usich wykinutych było 33. Z pasiarod ich čaławiek 11 biełarusaŭ. Z hetaha my bačym, jakuju my mieli swabodu ad polskaj ŭłady „Siaredniaj Litwy".

20 lutaha staŭsia jščeważniejšy i horšy wypadak pryłučennia Wilenščyny da Polščy biez nijakaj nawiet aŭtonomii. Pastanawiŭ tak zrabić Wilenski Sojm, jaki byŭ sklikany, kab wyrašyć, što maje być z Wilenščynaj. Sklikaŭ jaho polski urad „Siaredniaj Litwy". Biełarusy, Litoŭcy i žydy, widziačy, što swabodna prawiešci wybary u tych warunkach i swabodna wyjawić wolu naroda było nie mahčyma, u wybarach učaścia nie prymali.

5-ha listapada adbylisia wybary u Waršaŭski Sojm. Hetyja wybary u Sojm byli nia dziela taho, kab my skazali, kudy my należyć chočym, a dziela haspadareńnia i ŭ krajoch pryłučanych da Polščy. Z hetaj pryčyny biełarusy, rachujučysia z faktam dałučeńnia usiej Zachodniaj Biełarusi da Polščy, učaście ŭ wybarach pryniali.

J. P.

SASNA i WIERAS.

——

Siarod wierasu i mochu,
Hdzie prastoru było trocha,
Sasonačka žyła.
Pakornaja spiarša sasonka.
Pasla zahamaniła hromka,
Jak susiedziaŭ pierarasła.
—„Chto zraŭniajecca sa mnoju?
Ja ŭsia zialonaja zimoju;
A ci biedny, ci bahaty
Z majho pnia buduje chaty.
I napeŭna biaz mianie
Na świecie čaławiek
Nie pražyŭby praz swoj wiek:
Jak haru ja u ahnie,—
Jamu hreju damawinu.
Z mianie ščepie jon łučyny,
Z sučkaŭ zwiaže pamiało.
A karyści z ciabie chto maje?"
Sama wierasa pytaje,
„Abyjścisia biez ciabie
Usio na świecie by mahło".
—„Nia čapaj ty lepš mianie,
Što tabie tut za interas?"
Adkazaŭ jej chutka wieras
„Choć ja rastu mały, kurtaty,
Choć z mianie nia strojać chaty,
Choć ja taki cieńki, kwoły,
Heta ŭsio, sasna, ničoha,
Adnak z majho cwietu pčoły
Štohod zbirajuć miodu mnoha".

J. Bylina.

Swaja poczta.

Iluku Chomku. 1300 m. atrymali. Hazety Wam nie pasyłali, bo nia było jaje. Ciapier pasyłajem. Pašyrajcie. Zbirajcie składki na „Krynicu", prysyłajcie adresy. Pišycie što ŭ was čuwać.

Tutejšamu u Udziale: Piśmo Waša atrymana. Spaźnil sia z odkazam, bo nia było hazety. „Krynicu" pasyłajem. Pašyrajcie. Biełaruskija knižki da nabažeństwa jość. Jak budziecie ŭ Wilni, dyk zajdzicie u biełaruskuju kniharniu (Zawalnaja 7) i kupicie.

R. Szyławiču. Dziakujem Wam za wiestki ab wybarach. Pasyłajem Wam

„Krynicu". Pašyrajcie, pišycie, što ŭ Was čuwać.

Žodzišnamu. Skažycie susiedu I. Łukjanowiczu, što niachaj zwaročwajecca do našych pasłoŭ, kali jaho palicja kryŭdzić.

Zahad mitrapalita Juryja ab karystańni biełaruskaj mowaj u carkwie.

Wilensk. Duchoŭn. Kansyst. atrymała taki zahad ad mitrapalita Waršaŭskaha Juryja: Zhodna z wukazam Najświaciejšaha Patryjarcha Maskoŭskaha a taksama zhodna z pastanowaj Aświačonaha Synodu ad 14 śniežnia h. h. (žurnał Nr. 24 st. 6) i znosin z Ministerstwam narodnaje aświety i wiery, ab karystańni pry nabaženstwach rodnaj mowaj narodu (ukrainskahaja, biełaruskaja i h. d.) hetym dawodžu da wiedama Wilenskaj Kansystoryi, što niepawinna rabicca niejakich pieraškod pry karystańni biełaruskaj mowaj u čas nabaženstwa dla pramowaŭ (propawiadziaŭ) duchoŭnych biasiedach i hutarak — u tych parachw. jak dzie heta pažadana dla parachwijan i dzie świaščenniki dosyć dobra ŭładajuć biełaruskaj mowaj.

Karystańnie biełaruskaj mowaj u aznačanych prypadkach pawinna wyklučna mieć metu jaknajlepšaha znajomstwa prawasłaŭnaha ludu z dohmatami Prawasłaŭnaje Carkwy i nawukaj jaje ab marali tak i dapamohi najbolš značnym upływam nawuki Prawasłaŭnaje Carkwy na ludzkija sercy, a tak sama umacnieńniu prawasłaŭnaha ludu ŭ wiery i dabračynnaści, što pa ŭsio karysna jość majučy abietawańnie žyćcia ciapierašniaha i budučaha".

Waršawa 27 śniežnia 1922 h. 1510.

Pryjmajecca padpiska na wialikuju biełaruskuju tydniowuju časopiś na 1923 h.

„НАША БУДУЧЫНА"

Supracounikami časopisi zjaulajucca wydatniejšyja biełaruskija literaturnyja siły Zachodniaj Biełarusi i Zahranicy.

Sotni swaich wiaskowych i haradzkich karespandentau u krai.

PADPISNAJA PŁATA: na adzin miesiac 800 mk. p.

ADRAS: Wilno, Ostrobramska 9.

Redaktar-Wydawiec Ŭ. Znamiaroŭski. Drukarnia «DRUK» Subač 2.